

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5Nt/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010546
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6422010546.1

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom, samosudcom JUDr. Štefanom Juhásom, o návrhu odsúdeného O. C., D.. XX. X. XXXX, na zahľadenie odsúdenia, takto

rozhodol:

Podľa § 92 ods. 1 písm. b) a c) Trestného zákona odsúdenému O. C., nar. XX. X. XXXX S. Ž. D. C., H. N. Z. G. XXX, z a h l a d z u j e o d s ú d e n i a :

- trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/38/88 z 30. 5. 1988, odpustenie trestu 27. 10. 1988 amnestiou,
- trest odňatia slobody v trvaní 1 rok uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/157/90 z 16. 10. 1990, vykonanie trestu 2. 3. 1993,
- trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/104/91 z 8. 5. 1991, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 30. 6. 1992 uznesením Mestského súdu v Košiciach sp. zn. Pp/120/92 z 30. 6. 1992,
- trest odňatia slobody v trvaní 1 rok uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/383/93 z 31. 1. 1994, vykonanie trestu 7. 7. 1994,
- trest odňatia slobody v trvaní 2 roky uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/439/96 z 15. 1. 1997, vykonanie trestu 12. 3. 2000,
- trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/155/2003 z 9. 4. 2014, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 1. 7. 2014 uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Pp/22/2014 z 1. 7. 2014.

Vo zvyšnej časti žiadosť odsúdeného o zahľadenie odsúdenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) bol 31. 10. 2022 doručený návrh odsúdeného O. C., D.. XX. X. XXXX (ďalej len „odsúdený“) na zahľadenie odsúdenia všetkých jeho trestov uvedených v registri trestov.

Súd si v rámci konania vyžiadal odpis z registra trestov na odsúdeného, z ktorého zistil, že bol od roku 1985 až do roku 2014 celkom 10-krát súdom odsúdený za trestný čin, naposledy rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/155/2003 z 9. 4. 2014, ktoré je tiež predmetom žiadosti o zahľadenie odsúdení. Na základe uvedeného súd skúmal, či sú splnené zákonné podmienky pre zahľadenie odsúdenia a zisťoval, či a kedy odsúdený porušil potrebnú dobu stanovenú zákonom na zahľadenie odsúdení.

Podľa § 92 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona, súd môže zahľadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej päť rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok a najmenej tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok.

Podľa § 470 ods. 1 Trestného poriadku, o zahľadení odsúdenia rozhoduje predseda senátu okresného súdu, v ktorého obvode odsúdený v čase podania návrhu má bydlisko alebo kde naposledy mal bydlisko.

Podľa § 470 ods. 2 Trestného poriadku, predseda senátu okresného súdu uvedeného v odseku 1 rozhoduje aj o zahľadení odsúdenia cudzozemským súdom, ktoré je zaznamenané v evidencii registra trestov, s výnimkou odsúdenia súdom iného členského štátu Európskej únie; účinky v cudzine môže takéto rozhodnutie mať len vtedy, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

Podľa § 7b odsek 2 Trestného zákona, právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

V zmysle zákonného ustanovenia § 92 ods. 1 Trestného zákona súd zahľadí odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu, ktorá je presne citovaná v tomto zákonom ustanovení a je viazaná na dĺžku uloženého trestu. K prerušeniu doby na zahľadenie odsúdenia dôjde spravidla vtedy, keď odsúdený spácha nový trestný čin. Prerušenie doby na zahľadenie odsúdenia má za následok, že predchádzajúca doba riadneho života stráca z hľadiska § 92 význam. Podmienky na zahľadenie odsúdenia však môže odsúdený splniť kedykoľvek neskôr.

S poukazom na dĺžku výkonu uložených nepodmienečných trestov bolo potrebné v tomto prípade u odsúdeného aplikovať ustanovenie § 92 ods. 1 písm. b) Trestného zákona o zákonnej dobe 5 rokov u odsúdenia okresným súdom sp. zn. 3T/439/1996 a 1T/155/2003 a ustanovenie § 92 ods. 1 písm. c) Trestného zákona o zákonnej dobe 3 rokov u odsúdenia okresným súdom sp. zn. 3T/38/1988, 2T/157/1990, 2T/104/1991, 2T/383/1993.

V dobe určenej pre zahľadenie odsúdenia musí odsúdený viesť nepretržite riadny život. Odsúdený vedie riadny život, ak dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti (zamestnávateľovi, rodine), nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spoluzitíe v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. Nesplnenie uvedenej podmienky má za následok, že uvedená doba vôbec nezačne plynúť alebo dôjde k jej prerušeniu. K prerušeniu plynutia tejto doby dôjde spravidla vtedy, keď odsúdený spácha ďalší trestný čin alebo delikt. Nemusi však ísť len o konanie trestné alebo inak protiprávne, stačí, ak sa odsúdený správa tak, že nevedie riadny život.

Prerušenie doby spôsobuje, že predchádzajúce vedenie riadneho života odsúdeným stráca význam z hľadiska posudzovania podmienok pre zahľadenie odsúdenia a zákonná doba začína plynúť odznova.

Na trvalý pobyt je odsúdený prihlásený v obci Z.Á. G., ktorá uviedla, že odsúdený býva v rodinnom dome s manželkou O. C.. Podľa dostupných informácií vedie usporiadaný život a do dnešného dňa nebola na menovaného v obci podaná sťažnosť a nebol ani riešený pred poriadkovou komisiou. Lustráciou v systéme AVÍZO bolo zistené, že odsúdený v súčasnosti nie je trestne stíhaný. Podľa výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov bolo zistené, že odsúdený sa dňa 5. 10. 2022 dopustil iba priestupku ohľadom porušenia pravidiel cestnej premávky, ktorý bol vyriešený blokovou pokutou vo výške 20 €. Z predložených správ, z aktuálneho odpisu registra trestov a registra priestupkov súd zistil, že odsúdený od posledného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody 1. 7. 2014 sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti. Pod pojmom vedenie riadneho života sa rozumie dodržiavanie právneho poriadku, základných noriem spoločenského života, plnenie najmä zákonných povinností vo vzťahu k štátu a iným oprávneným subjektom. Na základe uvedeného možno teda konštatovať, že odsúdený viedol po prepustení z výkonu trestu riadny život.

Účelom inštitútu zahľadenia odsúdenia je umožniť, aby sa pri splnení podmienok uvedených v zákone, odstránili nepriaznivé dôsledky odsúdenia, ktoré trvajú aj po výkone trestu a ktoré by mohli odsúdenému

sťažovať uplatnenie v ďalšom živote. Zahladenie odsúdenia vždy predpokladá, že trest o zahladenie ktorého ide, odsúdený už vykonal, bol odpustený alebo jeho výkon bol premlčaný. Spáchaním ďalšieho trestného činu dochádza k prerušeniu doby potrebnej pre zahladenie odsúdenia a predchádzajúca doba riadneho života stráca význam z hľadiska § 92 Trestného zákona.

Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3T/38/1988 z 30. 5. 1988 bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania trestného činu podľa § 202 ods. 1 a § 221 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny. Uznesením okresného súdu v predmetnej veci bolo rozhodnuté, že menovaný je účastný amnestie prezidenta Československej socialistickej republiky z 27. 10. 1988. Podľa čl. III rozhodnutia prezidenta Československej socialistickej republiky č. 167/1988 Sb. o amnestii z 27. 10. 1988 vyplýva, že podmiennečne odložené tresty odňatia slobody a tresty nápravného opatrenia uložené samostatne odpúšťa s účinkom, že sa dňom tohto rozhodnutia na páchatel'a hľadí, ako by nebol odsúdený. V danom prípade ide o nepodmiennečný trest, preto bolo potrebné postupovať podľa § 92 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pričom rozhodná doba plynula po odpustení uloženého trestu od 27. 10. 1988 do 27. 10. 1991, v rámci ktorej spáchal viacero trestných činov, a tak došlo k opakovanému jej prerušeniu, čo spôsobilo, že zákonná doba začala plynúť vždy odznova. Odsúdený sa v rozhodnej dobe od 27. 10. 1988 do 27. 10. 1991 dopustil trestných činov odsúdenia okresným súdom z 16. 10. 1990 sp. zn. 2T/157/1990 pre 3-násobný trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 a 3 Trestného zákona (skutky spáchané dňa 12. 6. 1990, 13. 6. 1990, 28. 7. 1990) a odsúdenia okresným súdom z 8. 5. 1991 sp. zn. 2T/104/1991 pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona a trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a Trestného zákona (skutok spáchaný dňa 10. 2. 1991), teda došlo k prerušeniu doby a nová rozhodná doba bola od 10. 2. 1991 do 10. 2. 1994, ďalej v uvedenej rozhodnej dobe bol odsúdený rozsudkom okresného súdu z 31. 1. 1994 sp. zn. 2T/383/1993 (skutok spáchaný dňa 6. 7. 1993), teda opätovne došlo k prerušeniu doby a nová rozhodná doba bola od 6. 7. 1993 do 6. 7. 1996, v ktorej bol odsúdený rozsudkom okresného súdu z 15. 1. 1997 sp. zn. 3T/439/1996 pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona (skutky spáchané dňa 25. 1. 1995, 10. 4. 1995 a 18. 3. 1996), teda opätovne došlo k prerušeniu doby a nová rozhodná doba bola od 18. 3. 1996 do 18. 3. 1999. V rámci tejto rozhodnej doby sa odsúdený nedopustil žiadneho trestného činu ani priestupku a v tejto časti súd jeho žiadosti vyhovel.

Súd v zmysle § 92 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v predmetnej veci skúmal rozsudok okresného súdu sp. zn. 2T/157/1990 z 16. 10. 1990, ktorým bol odsúdený uznaný vinným pre 3-násobný trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 a 3 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 30 mesiacov do 16. 4. 1993, pričom sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bol povinný vykonať trest odňatia slobody nepodmiennečne v trvaní 1 rok so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny. Súd v predmetnej veci skúmal vedenie riadneho života odsúdeného po dobu 3 rokov od posledného výkonu trestu odňatia slobody t.j od 2. 3. 1993. V rozhodnej dobe pre splnenie podmienok zahladenia odsúdenia spáchal viacero trestných činov, a tak došlo k opakovanému jej prerušeniu, čo spôsobilo, že zákonná doba začala plynúť vždy odznova. Odsúdený v rozhodnej dobe 2. 3. 1993 do 2. 3. 1996 sa dopustil trestných činov odsúdenia okresným súdom sp. zn. 2T/383/1993 z 31. 1. 1994 (skutok spáchaný dňa 6. 7. 1993), teda došlo k prerušeniu doby a nová rozhodná doba bola od 6. 7. 1993 do 6. 7. 1996, ďalej v uvedenej rozhodnej dobe bol odsúdený rozsudkom okresného súdu z 15. 1. 1997 sp. zn. 3T/439/1996 pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona (skutky spáchané dňa 25. 1. 1995, 10. 4. 1995 a 18. 3. 1996), teda opätovne došlo k prerušeniu doby a nová rozhodná doba bola od 18. 3. 1996 do 18. 3. 1999. V rámci tejto rozhodnej doby sa odsúdený nedopustil žiadneho trestného činu ani priestupku a v tejto časti súd jeho žiadosti vyhovel.

Odsúdenému bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2T/104/1991 z 8. 5. 1991 uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona a trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a Trestného zákona so zaradením v II. nápravno-výchovnej skupine. Z výkonu tohto trestu bol menovaný podmiennečne prepustený 30. 6. 1992 uznesením Mestského súdu Košice sp. zn. Pp/120/92 z 30. 6. 1992,

právoplatným 30. 6. 1992 so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil. Podľa § 92 ods. 4 Trestného zákona, v danom prípade sa trojročná doba zahľadania odsúdenia u podmienčne prepusteného spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu, t.j. začala plynúť 30. 6. 1992 podmienčným prepustením a skončila 30. 6. 1995. Počas tejto rozhodnej doby sa odsúdený dopustil trestného činu, čo spôsobilo, že zákonná doba začala plynúť odznova. Odsúdený v predmetnej rozhodnej dobe bol odsúdený rozsudkom okresného súdu z 31. 1. 1994 sp. zn. 2T/383/1993 (skutok spáchaný dňa 6. 7. 1993), teda došlo k prerušeniu doby a nová rozhodná doba bola od 6. 7. 1993 do 6. 7. 1996, v ktorej bol odsúdený rozsudkom okresného súdu z 15. 1. 1997 sp. zn. 3T/439/1996 pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona (skutky spáchané dňa 25. 1. 1995, 10. 4. 1995 a 18. 3. 1996), teda opätovne došlo k prerušeniu doby a nová rozhodná doba bola od 18. 3. 1996 do 18. 3. 1999. V rámci tejto rozhodnej doby sa odsúdený nedopustil žiadneho trestného činu ani priestupku a v tejto časti súd jeho žiadosti vyhovel.

Súd zistil, že rozsudkom okresného súdu z 31. 1. 1994 sp. zn. 2T/383/1993 bol odsúdený uznaný vinným z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 rok v II. nápravnoýchovnej skupine. Rozhodná doba troch rokov začala plynúť po výkone uloženého trestu od 7. 7. 1994 do 7. 7. 1997, v rámci ktorej sa odsúdený dopustil dňa 18. 3. 1996 trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3T/439/1996 z 15. 1. 1997 (skutky spáchané dňa 25. 1. 1995, 10. 4. 1995 a 18. 3. 1996), teda opätovne došlo k prerušeniu doby a nová rozhodná doba bola od 18. 3. 1996 do 18. 3. 1999. V rámci tejto rozhodnej doby sa odsúdený nedopustil žiadneho trestného činu ani priestupku a v tejto časti súd jeho žiadosti vyhovel.

Súd zistil, že rozsudkom okresného súdu z 15. 1. 1997 sp. zn. 3T/439/96 bol odsúdený uznaný vinným z trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 2 roky v II. nápravnoýchovnej skupine. Rozhodná doba piatich rokov začala plynúť po výkone uloženého trestu od 12. 3. 2000 do 12. 3. 2005, v rámci ktorej sa odsúdený nedopustil trestného činu okrem skutku, za ktorý mu bol uložený peňažný trest a trest zákazu činnosti prvostupňovým súdom Weiden z 30. 12. 2002 sp. zn. 4 CS 6 JS 11786/02, pričom peňažný trest uložený týmto súdom bol vykonaný jeho zaplatením. Jedná sa o odsúdenie cudzozemským súdom, ktoré sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. V rámci predmetnej rozhodnej doby sa odsúdený nedopustil žiadneho trestného činu ani priestupku (okrem už spomínaného skutku) a v tejto časti súd jeho žiadosti vyhovel.

Odsúdenému bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/155/2003 z 9. 4. 2014 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov v II. nápravnoýchovnej skupine pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Z výkonu tohto trestu bol menovaný podmienčne prepustený 1. 7. 2014 uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Pp/22/2014 z 1. 7. 2014, právoplatným 1. 7. 2014 so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil. Podľa § 92 ods. 4 Trestného zákona, v danom prípade sa päťročná doba zahľadania odsúdenia u podmienčne prepusteného spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu, t.j. začala plynúť 1. 7. 2014 podmienčným prepustením a skončila 1. 7. 2019. Počas tejto rozhodnej doby sa odsúdený nedopustil žiadneho trestného činu ani priestupku a v tejto časti súd jeho žiadosti vyhovel.

Ohľadom trestov Vojenského obvodového súdu Olomouc z 3. 10. 1985 sp. zn. 4T/120/1985 a prvostupňového súdu Weiden sp. zn. 4 CS 6 JS 11786/02 z 30. 12. 2002 súd uvádza, že podľa § 470 ods. 2 Trestného poriadku predseda senátu okresného súdu uvedeného v odseku 1 rozhoduje aj o zahľadení odsúdenia cudzozemským súdom, ktoré je zaznamenané v evidencii registra trestov, s výnimkou odsúdenia súdom iného členského štátu Európskej únie; účinky v cudzine môže takéto rozhodnutie

mať len vtedy, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva. Na základe uvedeného ustanovenia je zrejmé, že okresný súd nemôže rozhodovať o zahľadení ohľadom odsúdení súdom iného členského štátu Európskej únie. Rozhodnúť o zahľadení takého odsúdenia môže iba príslušný súd daného členského štátu Európskej únie a teda odsúdený sa so svojou žiadosťou o zahľadenie odsúdenia musí obrátiť na príslušný súd v Českej republike a Nemeckej spolčkovej republike. Súd preto poznamenáva, že u odsúdeného neboli splnené zákonné podmienky pre zahľadenie týchto trestov, preto súd rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného o zahľadenie odsúdenia v tejto časti zamietol. Taktiež je potrebné podotknúť, že v odpise registra trestov má odsúdený odsúdenie, ktoré bolo zrušené, resp. ktorého výrok o treste bol zrušený pri ukladaní súhrnného trestu. Medzi takéto odsúdenia patrí trestná vec okresného súdu sp. zn. 1T/153/2003 a 1T/232/1993. Odsúdenia vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/232/1993 a 1T/153/2003 nie je možné zahľadiť, pretože tresty v týchto veciach boli zrušené rozsudkami okresného súdu z 31. 1. 1994, sp. zn. 2T/383/1993 a sp. zn. 1T/155/2003 z 9. 4. 2014, preto aj v tejto časti je žiadosť odsúdeného nedôvodná.

Súd s poukazom na vyššie uvedené rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom.

Sťažnosť má odkladný účinok.